

[Gunner Baunsgaard.]

med jagtlovens § 6. Med de henvendelser, som er kommet fra en lang række jagtorganisationer i Ringkøbing amt og fra en lang række enkeltpersoner, havde det været en helt naturlig ting, om vi i forbindelse med den øvrige revision af jagtloven også havde foretaget en afgørende ændring af jagtlovens § 6. Af grunde, som vi ikke forstår, har landbrugsministeren ikke villet tage sagen op, som vi kunne ønske. Når jagtlovens § 6 fortsat gælder uden ændringer, må landbrugsministeren alene tage ansvaret herfor.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at det radikale venstre vil stemme for det foreliggende lovforslag.

Vivike: Socialistisk folkeparti er ikke modstander af den ændring, der foreslås af jagtloven, nemlig at man aflaster politiet for at udstede jagttegn, men når vi ikke kan stemme for lovforslaget ved tredje behandling, så er det, fordi vi synes, man er gået uden om borgerne, og at man lovgiver hen over hovedet på dem. Der er jo sket det under udvalgsbehandlingen, at vi har fået en henvendelse, der er nævnt af tidligere talere, fra 5 jagtforeninger ovre i Vestjylland, og denne henvendelse havde et meget famøst indhold, idet det ser ud til, at § 6 i loven ikke er vandtæt; der foregår ting, som vi i høj grad må være modstandere af.

Nu er det rigtigt nok, at der er tilslutning til lovforslaget fra jagtfonden og de store jagtorganisationer. De foreninger, der har henvendt sig, er tilsluttet strandjægerforeningen, og det er godt nok ikke en af de store organisationer, og medlemmerne af strandjægerforeningen er vel heller ikke i almindelighed folk, der tilhører det store hartkorn, men uanset det mente jeg, udvalget burde have fulgt det forslag, der forelå under udvalgsbehandlingen om, at vi tog over og så på de forhold. Man skal nemlig se dem for at sætte sig ind i det, og af det siddende jagtlovsudvalg er der kun meget få, der har set de forhold. Det er rigtigt, at ministeren har lovet at se på det, men jeg er helt sikker på, at ingen dommer vil sige, at det, der sker derovre, er en overtrædelse af § 6. Vi trækker altså bare tiden ud med at se på det osv. osv.; det bliver ikke til ret meget.

Når vi ikke kan stemme for lovforslaget,

er det, fordi man ikke har villet forhandle med disse jagtforeninger, med disse mennesker. Vi mener, det er udemokratisk, og vi mener, det kan nedsætte respekten for folketinget. Når vi undlader at stemme, så er det en protest imod denne fremgangsmåde.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen): Jeg vil gerne understrege, at lovforslaget tilsluttede en administrativ ændring af opkrævningsformen for jagtafgiften. Jeg kan helt tilslutte mig det, der er sagt bl. a. fra den radikale hr. Gunner Baunsgaard angående bemærkningerne i betænkningen, idet jeg skal gentage, at vi fra ministeriets side vil søge konstateret, om problemerne kan klares igennem retsforfølgning eller ved oprettelse af vildtreservater, og hvis det viser sig, at dette ikke er muligt, så vil jeg gerne endnu en gang erklære mig villig til at tage jagtloven op til revision i samarbejde med organisationerne.

I øvrigt vil jeg gerne takke for udvalgets arbejde, idet jeg også takker for den kritiske gennemgang, der er foretaget fra hr. Vivikes side. Jeg vil gerne tilslutte mig udvalgets flertalsindstilling om lovforslagets vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udmøntning af en skillemønt i anledning af kongens 25 års regeringsjubileum.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 20) findes i tidenden sp. 499, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 627).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Evald Kristensen: De to ændringsforslag, som økonomi- og budgetministeren har stillet, er begge tiltrådt af udvalget. Det første drejer sig om ændring af lovforslagets titel. Hvor der før stod „kongens 25 års regeringsjubileum“, kommer der nu til at stå „tronskiftet den 14. januar 1972“. Ændringsforslag nr. 2 er en konsekvens af ændringen af lovens titel, og på mit partis vegne vil jeg gerne anbefale de to ændringsforslag til vedtagelse.

Mindretallets ændringsforslag til § 2: går ud på gennem et nyt stykke at indføre en ændret fordeling af det påtænkte overskud, der vil fremkomme ved salg af mønten, hvis pålydende er 10 kr., men som skal sælges for en pris af 25 kr. I mit parti er der vel en del, der har stor sympati for SFs forslag, og det skal jeg ikke lægge skjul på herfra, men jeg vil gerne gøre opmærksom på den forbedring, der er sket, og som der er henvist til i betænkningen, og på, at ministeren har sagt, at den fordelingsnøgle, vi i dag har i forbindelse med udmøntningen, vil blive taget op til revision, således at fordelingen af overskuddet ved salg af eventuelle fremtidige særmønter i hvert fald hver gang vil blive taget op til en ny vurdering. Der er flere i min gruppe, der i hvert fald har sympati for, at det bliver socialministeren, der fremover skal fordele det overskud, der eventuelt fremkommer. Jeg vil gerne anbefale de to første ændringsforslag og anbefale, at man undlader at stemme om eller stemmer imod mindretallets ændringsforslag.

Clara Munck: Mit partis ordfører i denne sag er desværre forhindret i at være til stede, men jeg skal på hans og den konservative folketingsgruppes vegne udtale, at vi hos os er indforstået med at stemme for lovforslaget, sådan som det nu af ministeren foreslås ændret. Som det allerede er sagt af hr. Evald Kristensen, er dette lovforslag, der blev fremsat den 3. november, foreslået

ændret på grund af tronskiftet, og de ændringsforslag, der er fremsat af ministeren, er altså en følge af udviklingen og hændelserne.

Vi vil ikke i den konservative folketingsgruppe kunne stemme for mindretalsforslaget fra socialistisk folkeparti, og jeg vil da gerne på min gruppes vegne og egne vegne sige, at den forhandling, vi har haft i udvalget, og de oplysninger, vi har fået om anvendelsen af provenuet, når der tidligere har været udmøntet særlig skilleløst, har vi hos os været ganske tilfredse med; vi nærer altså ikke noget ønske om ændring, men kan tilsige støtte til forslaget, som det vil foreligge med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Christophersen: Da mit partis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, skal jeg blot om venstres stilling sige, at vi kan stemme for de to ændringsforslag, der er stillet af ministeren, mens vi i lighed med de to foregående talere afviser det af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag.

Gerda Tosti Nielsen: På det radikale venstres vegne kan jeg tiltræde de to ændringsforslag, der er stillet af ministeren. Derimod afviser vi det ændringsforslag, der er stillet af SF. Jeg vil gerne udtale min tilfredshed med, at ministeren i samråd har givet tilsagn om, at der ved fremtidig fordeling af overskud af eventuelle særmønter vil ske en anden fordeling, således at alle ansøgninger indgår på lige fod i en samlet vurdering af behov og formål.

Maigaard: Jeg må først sige, at det i udvalgsarbejdet har været fremført, at kongehuset og dets forhold ligesom var for fint til at blive behandlet på normal folketingsvis. Derfor synes jeg, at udvalgsbehandlingen og den betænkning, der foreligger, giver anledning til den bemærkning, at hele den udøvende magt, altså også kongehuset, kan drøftes i tinget og skal behandles i udvalg, hvor man kan kræve oplysninger om hele den udøvende magt, herunder kongehusets forhold. Det er afgørende, at disse ting kommer ind i folketingets normale forretningsgang, de kan ikke hæves ud over det. Derfor vil jeg også gerne benytte lejligheden

[Maigaard.]

til at takke budgetministeren for de oplysninger, som han så beredvilligt har fået frem til udvalget.

Vi har stillet et ændringsforslag, som går ud på, at møntens provenu skal overgives til socialministeren og gå ind i den normale prioriteringsrækkefølge. Det har vi gjort på baggrund af de oplysninger, vi har fået om, hvordan kongehuset anvender de midler, der stilles til rådighed. Når man tænker på den normale prioriteringsrække, der er for de sociale udgifter, må man sige, at de lister, der er kommet til os, over, hvad kongehuset bruger pengene til, ofte har været absurde som et moderne digt. Der gives penge med godgørende formål til Dansk Ekspeditionsfond, Selskabet til Håndarbejdets Fremme, Gentoftes Grønlandskomiteé og De samvirkende Landbo-, Køre- og Rideforeninger. Vi har sådan lidt svært ved at se, at denne fremgangsmåde egentlig stemmer med den normale fremgangsmåde, vi anvender inden for den sociale sektor med den prioriteringsrækkefølge, der stilles op, og jeg tror såmænd heller ikke, at økonomiministeren vil være i stand til at give os en forklaring på, hvorfor netop disse institutioner er blevet tilgodeset med midler fra de mønter, der er kommet ind de senere år.

Derfor synes vi, det er rigtigst, at hele provenuet går til socialministeren, sådan at provenuet kan gå ind i prioriteringsrækkefølgen, og det er det, vi har stillet ændringsforslag om. Vi synes altså, at ligesom kongehusets forhold må kunne underkastes normal tingbehandling, bør møntprovenuet indgå i en normal provenuanvendelse.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne takke udvalget for dets arbejde og for tilslutningen til de to ændringsforslag, jeg har stillet.

Et tredje ændringsforslag stillet af SF anbefaler jeg medlemmerne at stemme imod, men jeg er da ikke fremmed for, at vi kan se på en omlægning af administrationen

næste gang, vi kommer til at stå over for et spørgsmål om at udmønte en særlig mønt.

Maigaard: Jeg vil gerne takke budgetministeren for hans venlige bemærkning om, at vi kunne se på sagen næste gang. Men sagen er jo, at der ligger et forslag til møntlov, som gør, at det er sidste gang, en sådan sag kommer her i folketinget. Efter forslaget til møntlov er det sådan, at dette at lave disse mønter ved andre lejligheder kan gøres administrativt; derfor vil jeg gerne have bekræftelse på, at budgetministeren er indstillet på, at vi drøfter dette problem i udvalget angående møntlovsforslaget og finder en rimelig ordning på det.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg har da ikke noget imod, at vi, næste gang vi udmønter en særlig mønt, på forhånd drøfter, hvordan vi skal fordele provenuet. Vi har stort set handlet traditionelt i denne omgang, og jeg kan da godt se, at der kan være motiveringer for, at vi ændrer vores praksis.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 2 og § 1, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes med 88 stemmer mod 25; ét medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

§§ 2-4 og ændringsforslag nr. 1 angående titlen
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje

[Anden næstformand.]

behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 60) findes i tidenden sp. 2075, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 633).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Auken: Jeg vil gerne her ved andenbehandlingen gentage den glæde, jeg på socialdemokratiets vegne udtrykte ved førstebehandlingen over, at det nu igen har været nødvendigt for os at forøge den beløbsramme, inden for hvilken eksportkreditrådet kan disponere i henhold til lov om Danmarks erhvervsfonds rammer. Ydermere er det glædeligt, at det under udvalgsbehandlingen har vist sig nødvendigt yderligere at sætte denne ramme i vejret, således at ministeren har stillet et ændringsforslag, der er tiltrådt af et enigt udvalg, om en yderligere forhøjelse til 11 milliarder kr. for Danmarks erhvervsfonds vedkommende. Selv i disse eksplosive indenrigspolitiske tider må alle partier vel være enige om, at det af hensyn til eksporten er meget nødvendigt, at denne eksportstøtte fastholdes og udbygges.

Imidlertid er der et enkelt punkt, der kalder mig herop, og det er en detalje i det store billede om eksportkreditordningen. Det drejer sig om det principielle spørgsmål om overensstemmelsen mellem eksportkreditordningen, som den er udformet i loven om Danmarks erhvervsfond, og Danmarks almindelige udenrigspolitik.

Jeg vil gerne her ved anden behandling

bekræfte, hvad jeg under førstebehandlingen sagde, at det er socialdemokratiets og regeringens principielle opfattelse, at vi ikke vil medvirke til eksportkreditter og eksportgarantier, der kan befæste de såkaldte hvide diktaturer i det sydlige Afrika — her tænker vi på Den sydafrikanske Union og de portugisiske besiddelser i Afrika. Dette synspunkt, som både regeringen og socialdemokratiet har givet udtryk for, har fundet udtryk i en ændret administrativ praksis efter regeringsdannelsen, hvorefter regeringen i enkelte beslutninger vedrørende eksportgarantier til disse områder træffer afgørelse om, hvorvidt en sådan eksportgaranti er med til at befæste det pågældende styre.

Vi er meget glade for denne ændrede praksis på det administrative område, men vi har fra socialdemokratiets side yderligere ønsket at tydeliggøre denne ændring på det administrative område, således at der for fremtiden ikke ydes eksportgarantier til de portugisiske besiddelser i det sydlige Afrika. Det er et principielt spørgsmål, hvor der ikke er betydelige danske erhvervsinteresser involveret, og som er i god overensstemmelse med vores almindelige udenrigspolitik på området. I modsat fald ville vi kunne mistænkes for dobbeltmoral: hvis vi på én gang vil yde humanitær støtte til de befrie områder i disse lande og samtidig yde offentlige eksportgarantier.

Jeg vil gerne opfordre udenrigsøkonomiministeren og handelsministeren til her at udtale sig om, hvorvidt de er enige i dette principielle, at vi i fremtiden helt undgår at give eksportgarantier til de portugisiske besiddelser i Afrika.

Jeg vil slutte med endnu en gang at takke for det saglige og udmærkede udvalgsarbejde, vi har haft, og glæde mig over, at vi i enighed kan gennemføre denne lovgivning. Der blev under udvalgsarbejdet stillet mange interessante spørgsmål, som jeg gerne vil takke handelsministeren for den fyldige besvarelse af.

Knud Thomsen: Under udvalgsbehandlingen er der jo stillet ændringsforslag om en ret betydelig lønforhøjelse til handelsministeren: det er 1 milliard kr., og den skal være ham hjertelig vel úndt.

Jeg har i og for sig ikke mange bemærkninger her ved andenbehandlingen. Jeg vil